

सर्वप्रथम

०८१-५

अथ सप्तमः अध्यायः इत्येवमस्ति इत्यनेन इत्येव जातिनिर्दिष्टतेन तद्वत्त्वव्यक्तिरेव अन्यथा
 रसत्रयव्यवस्थानिर्देशोऽस्ति इति निषेधोऽर्थः स्यात् यदि चेद्वादेरिति निर्देशाच्च व्यक्तिपक्षेऽपि
 दृश्यपरत्वे निर्देशस्तथाप्युक्तनिर्देशाएव प्रमाणं पमित्यादावपि पत्वादिजाते निर्देशाद्गुणाभास
 दकत्वादाः ननु नासिकाः ननु नासिकयोर्ग्रहः पमिति द्वितीयायोग्यत्वादायद्यत इत्यस्याप्याहारः तत्रैव
 न स्यादकत्वे यद्वा पमिति प्रथमाश्रयकारश्चरणाथः क्रियावाचिकपदाभावे तरेणः सताथीयात्वर
 प्याहार्यो भवतीति इह सर्वत्र स्यान्नादेशत्वमागमादल्लिङ्गाभावात् तत्र जायकादौ येषां यद्यपि २ उच्यते
 मित्यादिभिस्तत्र तत्रावरोधात् च पाश्र्वेन वा इत्यादिभिश्चावरोधात् परिशेषादिव स्यात् न लभ्यते तथी
 पिचिनोति जयति शेते इत्यादौ चकार जकार शकारादिश्चति प्रसंगः स्यात् यद्यत्रोच्चारणसोमाख्यात् पत्वे
 नेत्युच्यते नर्दितस्मि कत्स्मजो अस्तेना अस्तेन इत्याद्यवति प्रसंगः स्यादिति इत्युद्गणं स्वर इति किं दधिपंश
 च पाश्र्वे इत्यतः प्राकस्वरे इत्यनुवर्तते यथा हि लोकनिर्दिष्टमानस्य क्रियते यथा उपरामे स्नायात् जज्ञ्या

यौचपरोवर्णविकारनाशौगृहोत्तावर्णविकृतेरिति वेकृणविकृतिरिव विकृतिः तस्य स्थानेऽस्य प्रयोगा-
 दौषचारिकः प्रयोगः किंच श्रद्धात्रयीमतः श्रीतेरन्यादावव्याप्तिः अदीर्घस्य दीर्घो भवनरूपस्य व्यर्थ-
 म्याः जाः भावात् तदर्थे अदीर्घः दीर्घतो योतितास्ति दीर्घस्य दीर्घसंभवति परलो- ना पूर्वदीर्घस्वरं हृष्टा
 परलोपो विधीयते इति वचनकल्पत्वेन निगौरवे दीर्घस्य कौतुदीर्घस्यापि दीर्घसंभवति परलोपार्थे प-
 र्यन्तवत् शास्त्रप्रवृत्तेः यदपि दीर्घस्यास्तीति दीर्घ इतिः दीर्घत्वकान्भवतीत्युक्तं तदपि तद्धं दीर्घो भवती
 तेव सिद्धे इने दैयर्थात् दीर्घत्ववान्भवतीत्यपेक्षया दीर्घो भवतीत्यस्यैव लघुत्वात् तद्धो भवतीति प्रयु-
 ज्यमानेन तत्त्वघटनवान्भवतीति स्यादीत्तदधीः भान्द्रयः श्रीशः वथपमेत्यादौ यकारेव कारा-
 दिभ्यो निसर्गो दीर्घश्च तत्र किं भवतीत्यत आह सामान्यशास्त्रतो नूनं विशेषो वलवान्भवेत्तु इति शा-
 मनात् स्वतन्त्रा नूनमित्यर्थनिश्चयेः व्ययं विचरेव ह्यप्यपकं शास्त्रं सामान्यसास्त्रं अल्पव्यापकौ विधि-
 विशेषः सामान्यशास्त्रमन्तर्गः विशेषो पवादः उपसर्गविधेरपवादविधिकाथक इति पर्यवसितो

यच्च विना चनेनोक्तं चिरत्नसंभवात् प्रकृतिविकारभावः भावात् तदयुक्ते वर्णस्यैवावस्थाभेदेन विवर्त
 मन्तव्यं तस्याह शब्दादीनां ह्रस्वावस्था प्रतिपद्यमानो वर्ण एव धर्मप्रतीयते यथाङ्ग्यं दधी भवति लोहि
 सुक्ता भवति गौरत्वलोहत्वसामान्याः वृगमातृभिः सिद्धस्तथात्रापि त्वदोष इति तत्र हृद्यो न दाद्योति
 कयोर्वेषम्यातङ्ग्यलोहयोः सावपवत्वात् प्रणवसंभवति यमित्ते दधिसुवर्णयोश्च तदवयवप्रणव
 वृगमाद्विकृतित्वे शब्दस्य त्वनिर्वणत्वात् त्रिगुणान्तरकथं प्रकृतिविकृतिभावः न हि दसोपादानको
 दीर्घः संभवति येन तद्गुणवयवभागभवेत् तद्गुणसामान्याद्वृगमातृभ्योपगमेति प्रसंगः स्या
 त्मनजे पशोश्च प्राणित्वः वृगमातृग्रथबुद्धिपरिकल्पितं तत्स्थाने प्रयुक्तत्वात् तद्दोषाय च संभव
 उच्यते एवमपि तत्समर्थनस्य फलाभाव उक्त एव नित्यते शब्दस्य प्रकृतिविकृतित्वं न संभवति का
 र्यत्वपक्षेपि शब्दस्याक्यश उपादाने पंचभूतानि वा उभयथापि तदसंभवः शब्दोपादानकत्वा
 भावात् त्वितिविन्नकारणेनापि प्रकृतिविकृतिभावाभ्युपगमे च ही भवति दंष्ट इति स्यात् कथं न हि

भक्तेः कारकविभक्तेर्वलीयस्मात् नतीयादिसहस्रयोगेविधीयमाना उपपदविभक्तेः सप्रमीतभा
वेदासामीपिकाथारेवाविहितोवारकनिर्भक्तेः उभयोः क्रियाचपित्वात् दीर्घइत्यत्र त्वप्रथमार्थतरेग
त्वात् तदपि नामार्थमत्रेविधानात् रतेर्भपकः पूर्वपरयोर्वित्तिपाणिनोयसूत्रप्रत्याख्यातेसहेत्ये
वाधिकारस्योचितत्वात् समानः दर्शो दीर्घो भवति परश्चलोपसितिकाते त्रसूत्रे त्वसमान इति व्यर्थं
समर्पणमेव सवर्णसंज्ञाविधानात् सवर्णो इत्युक्तैर्याहोक्तस्यलाभात् विप्रत्ययो भवतीति वच्यर्थे दी
र्घइत्येतावतैवेष्टमिदौ चेन्नपयोगात् सत्रायाश्च सवर्णव्यभिचारतपाचतर्दशादौ स्वराः दशसमा
नो इत्यादाविवाधीलाभसंभवात् परश्चलोपमित्यपि व्यर्थं तस्याने सहेत्यस्यैव पठिते दुक्तत्वात् किं
च यथावत् पाठोऽयं युक्तः इवर्णो यमित्यनेतरं पाठो प्रकृतः तथा रुतिवर्णो यमसवर्णो इत्यत्रा सवर्णो ग्रहणनक
तवर्णो भवति एगत्वादनेन सवर्णो दीर्घं निधानस्य संभवात् न च क्रमभंगो दोषः लाचवत्वे सत्वे तस्या किं वित
कारत्वात् किंच यथान्यासेति श्रुतवर्णग्रहणं व्यर्थं सवर्णो परे दीर्घस्यैवाः पवादत्वेन पत्वाः प्रसंगात्

नदीयेऽरुणोः सतिकः देशः स्यादिति चेत्तस्मात्तुभयोः सदृशो दीर्घपवलभ्यते न ह सो ह सो वा कं वतात्
 आदि कस्य द्विमात्रस्य स्थाने कं वातालव्यादि द्विमात्रपवादेश उक्तिः अच्चास्य वा दीपोरित्यादिलिङ्गा
 द्युच्चाते गगात्रखडाळकं श्रीश इत्यादौ त्रिमात्रिकवत्तर्मात्रिकस्य स्थाने लुतादेशः स्यात् तद्वदर्थः
 दीर्घग्रहणं अथ सग्रहणं किमर्थं न वसवर्णात्सवर्णपरे दीर्घ इत्युच्यमाने द्वयोः स्थानि नो द्वौ वादेशौ स्यातां
 दस्तस्य नोदशेत्यनेन पथादकारतकारयोः द्वानकारौ भवति वाच्यं दीर्घ इत्यत्रैकलस्य विवक्षितत्वे
 नोभयोः स्थाने एकस्यैव देशमिद्वेः अत्रार्थमानेन द्वयद्वयवादिरित्यादि निर्द्देशः दृष्टान्तेन दस्तस्येति नै
 कं वाच्यं किंतवा क्यं द्यंते यादि दस्तस्य न इत्येकं द्वितीयं दश्च इति वाक्यं तात्पर्यं किंतं स्यतत्वं दकारस्य
 चनकारः उच्यते सवर्णो दीर्घ इति सति त्रैलोक्ये एव स्याति त्वेप्रतियतेन परस्यापि इयं स्वरे इत्यादौ यथा सप्त
 मीतिर्देशो पूर्वैरेव कार्यत्वमित्युक्तत्वात् अत उभयोः स्थानित्वलाभार्थं सदग्रहणं तच्च नामोऽति याव
 दनुवर्तते ननु विना सदेत्यनेन सदशावृत्त्योऽन्तर्हत्या किं न भवति इति चेत्त उपपदे विभक्तेः कारकवि

स्वभावदीर्घस्य वपुन दीर्घः कियते परलोपार्थे तदा समानग्रहणे स्येति त्वप्रतिपत्तिगौरवकार-
 णार्थमिति तदपि न सर्वाण्यस्य संबंधिपद्वत्तेन सर्वाण्यस्य स्यात्ताभाज्जोरवाः भावात् सोऽदेदि-
 मातरेपितरिव मृषित्वमित्युच्यते न च स्वस्मिन्निति शब्दे विनापि स्वस्मिन्निति न च गौरवदो-
 षमन्यते विपक्ष इति पश्च न संभवतीत्युच्यते किंच यथा अस्मिन् पक्षे परलोपार्थे दीर्घस्यापि दीर्घो-
 विधीयते एवञ्चि पक्षे भुगम्यतो किं समानग्रहणेन पक्षे अकारल्लकाराभे। प्रत्याहारेक-
 ताः लोः लि दीर्घः सहेति सूत्रेन न दाने रोकान्वात्रे एवं अकः सर्वाणो दीर्घ इति पक्षे नो यस्य सूत्रे अ-
 कोः कि दीर्घ इत्येवं पठितं युक्तं न च वृत्तिवत्त्व ललित्वे तत्र सर्वण्यस्य पेक्षितमिति वाच्यं तयो-
 रन्वयद्वयाभीतिं फलिना प्रत्याख्यातत्वात् सर्वण्य इति किं दध्यन्नश्चेतत् स्यादेतत् दीर्घयदन्तनाम्न-
 सर्वण्यं सहेत्येव सूत्रतो सर्वण्ये परसहादेश इति तदर्थः न च गमपवकिं न स्यादिति वाच्यं सद्यद-
 सामर्थ्यात् सहागम इति व्याख्यातौ ह सहगम इति न भवत्यर्थकं स्यात् सर्वण्ये पर इत्येतावन्तैद निवादी

॥
 त्वादौकस्मानभवति उच्यते समानानामेवेति विवक्षणात् तद्दीजेतवेत्यस्माद्वृत्तिः यद्वश्यं स्वरेत्यादि
 भ्य भ्रूयद्वा अश्य इत्यतो अग्रदणोचानुवर्तेते ननु पदोत इत्यतोः तदिति तस्मत्परत्वेनावृत्तकमित्या
 दावव्याख्यायतेः यद्वा अश्य उग्र अहम् अत्ययेतेभ्यः सिद्धावलोकित्यायेन अश्य उग्रत्वाणि अनुवर्त
 नीयाः तन्नोक्तो दोषः अथ वा सर्वो दीर्घः सहेत्याहत्याव्याख्येयं तत्र प्रथमसूत्रे यथा श्रुतमेव द्वितीय
 सूत्रेऽदीर्घ इति केदः अत्र च मंडूकसूत्याप्येतेषां ननु वत्याः ततश्च अप्येतेषां दीर्घाः सर्वे परे स
 ददीर्घो न भवति इत्यर्थो लघुः नन्वत्रादीर्घ इत्यत्र न समासोः नुपपन्नो नाजो भवति तत्तुम्भेति चेन्न
 क्व निजोः नन्वयोपि समास इति वक्ष्यमाणत्वात् यद्वा सर्वो इति न सर्वो संज्ञकश्च अहो किं त्रयोवि
 दस्य तथा हि वर्णशब्दो अत्र रेवर्णो द्विजादौ शुक्लादौ स्तुतौ वर्णो भवति तरे इत्यभिधानात् सप्रायेण
 समासशब्दो लक्ष्यते नामैकदेशेनापि नामग्रहणस्य च इत्यादौ भीमसेनाभीम इत्यादौ च संमत
 त्वात् सगोत्रसनामेत्यादाविवक्ष्यमानशब्दस्यैसाः स इति वा अत्र समानशब्दः संज्ञा ॥

सकृत्वातः स एवेत्सुत्रमसुधन्ते तैनापिशितिरेतदिति तैः इतस्पपदोतः परस्पजः स्यलोपशः इदं गोः
 गदोः इति किं रायः ग्नावः इत्येति किं हरये गवि र्द्वारः किं इत्युः भानवः स्यश्चित्तकवेः इत्येवंपतपद
 पदोः कारं विलकवेः वसेवदोः वसेत्यादौ इत्यलोपशकः स्मा न न वति उज्यते इत्येवमस्य इकारस्यो
 पलक्षकत्वेन ग्रहणात् अत्र मानं तवाग्रहात्तुतिः तस्यैव स्थितविकल्पपरत्वेन इति सिद्धः सोऽस्येदं
 ग्रहणं आदेशः सः उरौ रित्यादि निर्देशो वा यद्वा अत इत्युवन्ते ते पदोनः परत्वं चानेति विशेषणं पदो
 नः परस्मैः स्याकारस्य लोपशिति इदं च इकारस्यैव सत्वेन लभ्यते अथ वा इति तस्यैव सूत्रमस्त्यपदो
 तोरितोः लोपशिति च तत् व्याख्यानं इति सिद्धः सोऽस्येति पाणिनीयसूत्रे त्वगौरवात्पेक्षं इति सिद्धः सोऽस्येति
 तिक तत्र सूत्रे गौरवतरत्वात् एदोत्पत्तिरिति त्वानंतरं इत्येति सूत्रपित्तमवितमिति संक्षेपः सवर्णे दीर्घसहस
 वणिः इत्यस्य संवेधिकत्वात् सवर्णादिति लभ्यते यदि ह्यः न स्य सवर्णेः न स्य दीर्घः स्यात्तदा स्वरस्य तु वृत्ते वा सिद्धे
 सवर्णग्रहणे व्यर्थं स्यात्ततः सवर्णात्सवर्णे पदो दीर्घ इत्यर्थो लभ्यते दैत्यादिः स्वराः केन तु हरये हरे पदी

समासप्रत्ययोरिति विभक्तेरितिलुकि प्रत्यलक्षणं न ह्रस्वभागस्य यदन्तं भवति नो द्वारस्येति पतदर्थमेव तत्प
रकाणां तेन परमपदं डिनौ परमगोडौ प्रियवाचा वित्यादौ द्वित्वचत्वकुतादीनि न भवेति रदोत्तरा पृथगे
लोपप्रकार इति कातेन सूत्रेषु पदोते हितिलेखमिति च व्यर्थं पूर्वसूत्रादनुवृत्तेरेव सत्वात् यस्मात्त्रिलोचनेनो
क्ते पदोते ह्यनुवृत्तिमाने पुनः पदोते ग्रहणमुत्तरवृत्तिवृत्त्यर्थमिति तत्र शानुवृत्तिना च वृत्तेः स्वीकारो
न अननुवृत्त्यर्थं सर्वत्र यन्तारं भावसेयेया इति निर्देशो नाः ननु वृत्तेः स्वीयता च अकार इति कारयः शीघ्रत
र्थकः पदोतोतः इत्येव संवत्वात् न च सवर्णग्रहणप्रसंगात् तपरग्रहणे केवलं ग्रहणमिति परिभा
षितमुचितत्वात् इह दामि रित्यादौ तस्याप्यावश्यकत्वात् ननु कारग्रहणे केवलं ग्रहणमिति परि
भाषणमुचितं गौरवात् अतएव परमदणमापि व्यर्थमिति दि नये जने स्वराः संयेया इत्यपि काते
वंतुं व्यर्थं इवर्णोपमित्याः सवर्ण इति पर्युदासात् अथप्येजभि नस्य स्वरस्य नत्रग्रहणे व्यजेने प्रसंगा
भावात् असत्यप्रतिषेधात् यणोत्वे व्यजेने पर्युदासात् व्यपिः वसानेः ति प्रसंगात् अथ सवर्णस्वर इत्येव वा

राधेयांश्च यवलोपश्च नववर्षे वा वा भेदेन वाऽप्येवं वा अनुपदिष्टं तस्य नान्येन रंघोर्लोपश्च कर्तव्यं
 तत्र प्रकृतेऽनवर्तनीयमिति दिक् पदोत्तः पञ्चमः चतुर्थः सप्तः चारप्रदोत्तः स्मात् अत्र परकराणं
 तपरः स्वसमानकालस्य संज्ञेऽनुक्तत्वेन दीवंत्वव्याप्येतीत्यर्थं मान्यस्य दीवंत्वव्याप्येतीत्यर्थेन नञ्
 व्यावृत्तिः आगच्छाये इति अत्र तिष्ठति विस्मयः इति अत्र विभक्त्या दोषः सन्धिः यद्वा सिद्धं तत्परकरेण
 उक्तं त्रपसिद्धिस्त्वन्त इत्यादिना संधिनिषेधेन बोध्या भायवस्याह कुचिह्नतस्यापि किं भवतीति सा
 पनायेतेन सप्तो केतीत्यादिसिद्धमिति पदोत्तः इत्येवनेह नयने भवने पदोत्तः किं तस्मै अत्र नो अत्र अ
 तः किं तस्मै इह अत्र इति तपरः किं ते आगतः वाग्रहणमिहानुवर्तते तत्त्वव्यवस्थितं विकल्पार्थेन
 नपदोत्तः इकारोत्तः जोरतो बालोपशारे अये मे ये नचलोपश्च सति ओकारस्यानुस्यदिति वाच्यं अवा
 देशः यलोपशावायेन स्याप्यते न वाये अवादेशस्य पुनरप्रवृत्तेः नहि देवदत्तस्य हेतुरिह ते पुनर्देवदत्त
 स्यान्नो वनभवतीति न्यायात् पदोत्त इत्यत्र पूर्वदलेदकारनिदेशेन उत्तरदलेदकारनिर्देशेन च तत् साप्ये

तिसनायेताथातवरत्यनेनैवज्ञापनीयमितिदिक् व्योर्लघुः प्रयत्नतरः शाकटाद्यनस्यलोपः शाकटा
 ओतो गार्गस्येत्येतेषां स्थाने व्योर्लोपो वेत्येव सूत्रपितृसवितं भोसाः ॥ द्योशीतिपूर्वसूत्राद्भोसादित्यनुवर्त
 तेऽहं नोतनानां मुच्चारणे लघुप्रयत्नस्यः लघुप्रयत्नतरयोर्विशेषयोरनुपलेभाद्वादेशविधानेनोप
 युज्यते ॥ अत्रिवपदेहलिसर्वेषामित्येतयोः स्थाने हलजोरित्युचितं आरंभसामर्थ्याच्चनित्यलोपः उज्जत
 प्रनिपदोक्तत्वात्त्रिपातप्रवग्रहीष्यते अपादीनोऽवयोपः पदांतेनवालोपेत् प्रकृतिरितिकालेऽसूत्रे
 पादीनामिति व्यर्थं एअपित्यादिभ्यः पूर्वसूत्रेभ्यः पादीनामनुवर्ततेवलाभात् आदिभ्यश्चार्थज्ञानेनैव
 पितदपेतायाः सत्वात् न शाहोपिव्यर्थः वाशाद्येनैव विकल्पस्यलाभात् नचेनिसंज्ञातिर्यविकल्पार्थता
 नशसिद्धत्वाच्चलोपेत् प्रकृतिरित्यपि व्यर्थं व्योर्लोपः पदांतेवेति सूत्रपिताः ये स्वसरे संयेपा इति सूत्र
 स्तीपं न व्योर्लोप इत्यतवत्यविभक्तिपरिणामेन व्योर्लोपसतिस्त्वात् संयेया इत्यर्थस्य स्त्वत्वात् तत्तत्र
 वंजने इति सूत्रणीयं तत्र च खरानक्षेपेया इत्यनुवर्तते ॥ भिमनार्थस्य लब्धेशकत्वात् यद्वा न ॥ ॥ ॥ ॥

CC-0 Shri Krishna Museum, Kurukshetra. Digitized by eGangotri

प

र्यत्वाच्चतदभ्युपगमेऽस्मिन् दवादस्वीकारप्रसंगाच्चप्रकृतिप्रत्ययायं संबंध्यस्याऽवैधाकरणा नामपिदि
 तत्त्वेन व्युत्पादनानपेक्षतत्वात् तदसात्रागौरवस्यादोषत्वेनार्थलाघवस्य सत्त्वनवगुरकरणमिभ्यस्त
 ते पदपि विभक्तिरंतोऽवयवो यस्य तद्धिभक्तं तमित्युक्ते साक्षाद्विभक्तं तानामेव स्य भक्तलप्रविभक्तिः का
 नामित्याशंकोत्तयथा राजेति पदसंज्ञाकृतौ अकृतौ सिलो योनित्यः अत्र नित्यत्वात् सिलोपः स्यादित्युक्तं त
 त्रपदोत्तरं इति दकारनिर्देशेन शंकाऽऽह भवात् न संवद्वा वित्यस्यारंभाच्च अत्राध्यायिरामे व्यंजन
 पदत्वाभावेन लोपाश्रयिः अत्र साद्रेऽप्युक्तं न तत्र वाणो नामभावो नाप्येतमात्रं राज्ञा अत्रेति नावित्यादा
 वव्याप्रतिप्रसंगात् किंच अंतरंगत्वात् सिलोपात्सादृश्यं संज्ञाभविष्यति नित्यादप्यंतरंगस्य वत्तवत्वात् अ
 त्पित्यमेतरेगं वद्वापेक्षं वहिरंगं इत्यंतरंगमापदसंज्ञापदसंज्ञाकृतौ अकृतौ सिलो योनित्यः प्रकृतिविभक्तिर्य
 त्तिरप्येवमेव ते व्यंजनाच्चेति सिलोपेत्तव्यं जनोतं लिंगं स्यादिति सिद्धिर्वाच्यति पदिके वाऽर्थकत्वेति च तत्र
 नपेक्षते अथ यामरुत्तिदिः कृत्तिः रूपत्वात् सादाविति प्रसंगेऽर्च्यः पदालिङ्गप्रदणनाच्चवर्त

सन्तोपदोसंज्ञाभवतीत्यस्यार्थस्यैवाभावेकारकसंस्तुष्टपवदिरिष्टरत्यः संगतेदंजीदेवदशोवाङ्मणे
देयदत्तः शुक्लः पटश्चादौद्रव्यानां संस्तुष्टस्यापि विनिष्ठायां संभवत् किंचकारकसंसर्गमेवैवं किंका
रकत्वेन संसर्गो विवदितोऽन्यस्मिन् उक्ता रक्षाणो संसर्गोऽस्मिन् उक्ता रकेषु संसर्गो वानाथः कर्तृकर्म
करणादीनामेव तथा तेन पदत्वसंभवेपि लिङ्गार्थप्रथमो ते संवत्थषष्ठ्यंते आख्यातो ते वाद्योऽभिप्रसंगा
त्तद्वितीयः कारकाणां क्रियान्वितत्वेनाख्यातो तस्य पदत्वस्य संभवेपि स्याद्येतेऽप्यभिप्रसंगात्तद्वितीयः
कृते करोति भीष्मसुहोदरीदृशीतीयमित्येवदत्तस्य पुत्रेपेया नेष्टृतीत्यादौ षष्ठ्यंत एव च संभवा
दस्य प्राप्तेः किंच न विभक्तिपरत्वे कारकसंसर्गप्रयोजकं देवदत्तः संदरश्यावभावात् गुणवत्त्वमात्रे प्र
तिगिष्यादयिष्यते क्रियाया हारस्यात्तदस्येत्वात् यदपि प्रकृतिविभक्तौः प्रत्येकमयमर्थः एवं प्रकृति
प्रत्येकसंबन्धो भवति इति युत्यादनार्थं गुरुकरणमित्युक्ते तत्र सर्वपरशब्दयोः प्रकृतिविभक्तवाचकत्वात्
तथात्पसर्गयोश्च सर्वपरत्वसंभवात् अवयवाधीतिरिक्तसमुदायाद्यो न भुगगमादवयवार्थे न धरि

CC-0 Shri Krishna Museum, Kurukshetra. Digitized by eGangotri

संज्ञायाप्येति वार्थवसोरसंज्ञायात् न संज्ञायावैपश्य प्रसंगात् एकभादिवर्जिते ह सादौ स्यादौ तदिते य
 देष्टव्ये स्यैः पदसंज्ञायाः संज्ञात्वात् नोपि प्राक्ते पदमिति नैयायिकादिपरिभाषिते मरुतादित्यादौ प्रकृ
 तिप्रत्ययभागयोः शक्तत्वेन प्रतेकं पदत्रय प्रसंगात् अत्रोक्तमेव द्यते गम्यतेः यौ नेनेति पदमितियौ
 गिकस्यैव पदशब्दस्यात्र ग्रहणं तादृशं च लोके परिनिष्ठितमेव नाः न्यततस्यैव लोके प्रयोगात् एवं चार्
 उक्तं इत्यादीनां पदत्वं निर्वीथं स्यं च पूर्वपरयोरर्थोपलब्धौ पदमितिकान्तरं सूत्रं न्यर्थं भवति त्रकिं
 वं परयोरर्थः पृथक् ह वैवदित एको वा त् कृतेरपि पदत्वप्रसंगात् नोत्पसंज्ञाविधानस्यानर्थक्याप
 नात् योगार्थे नैव निर्वोदात् चिकीर्षति पाठे पतीत्यादौ संज्ञात्वं योरनिप्रसंगाच्च यादौ याता र इत्या
 दौ कृतं तस्यापि प्रकृतिप्रत्ययसमवायत्वेन निमित्तैः प्राग्भावस्यापि पदत्वापाताच्च किंचार्थोपि किं शास्त्रियो
 विप्रतितो लोको को वा उभयया पुक्तदोषाः निस्तारः पत्रग्रथोपलब्धिग्रहणं किमर्थं पूर्वज्ञानकाले
 मिसृच्यताग्रर्थे सति पदं भविष्यति सत्यं उपलब्धिग्रहणं विशिष्टार्थप्रतिपादनार्थं ग्रन्थार्थमात्रं परि

मेन जापयति षष्ठी निर्दिष्टा, देशस्तदंतस्येत्यः नित्यमिति तेन ह्य इति विर्यं यमाभ इदमः कर्तुः सर्वं स
 ति एवं हि मायवोक्तं यद्येदं तस्यैव यथैव सपिपरिहृतं भवति केचित्तद्योर्लोपशितियोगविस्मयः क
 पदांतेपि द्योर्लोपस्थितानां यतेनागाग्यागाग्यी भवति गागी भवति कर्मया अपत्येकत्वनः गाग्यागाग्यापि
 गगिंदिवनीवोरदांतकजीरदावुरित्यादि स्थितौ त्पाद्ः अथपदशब्देन किञ्च्यते न तादृशं भक्तं ते सूत्र
 कृता विभक्तं तस्य पद संज्ञाया अप्रणयत् नवार्तिके दृष्टा सूत्रकृतः प्रवृत्त्यः संभवात् यिभक्तिं सेताया अत्रा
 कृतत्वाच्च नापि पदं र्गोरर्थोपलब्धौ पदं भक्तिपरिभाषितं अतिप्रसक्तत्वात् नयां हि किं पूर्वपरशब्दाभ्या
 पौर्वापर्येण सन्निविष्टं किञ्चिदुच्यते प्रकृतियौ वः नाद्य अमिचिता विन्याः द्वौ पूर्वोत्तरशब्दाभ्यामर्थः
 स्तेपलंभेन पदत्वे सति दकारः स्यात् उस्मभोजिना विन्यादौ द्वित्वादिसंज्ञात् नोत्थः धीमंतो कृतव
 तौ विन्यादौ पदत्वे सति दकारः स्यात् पूर्वपरशब्दाभ्यां प्रकृतित्वप्रत्ययत्वरूपेणाः उपस्थापनाच्च नापि
 समितः तमित्यादिना पाणिनिप्रणीतः यः पदसंज्ञाया इदं दृष्टं कृतं कार्ययोरित्यादौ कर्तुं ॥

सवदन्तविशिष्टे प्रसङ्गे रेवाभावात् न संसक्तविशिष्टे र्ये विहितस्य स्थितौ प्राप्ताभावात् कार्पणीयस्य अपि कर्तृरिति
 विहितस्य स्थितौ प्राप्ताभावात् उक्तार्थस्य लोपकत्वं संभवेतीत्याहुः पदोत्ते इति किं नायकः पावकः स्यादेतद्व
 द्ब्रह्मदयोः वृत्तावृत्त्याः प्रयोजनाभावात् पदोत्ते स्थितयोर्धौ लोपशित्युक्तेरनतिप्रसक्तत्वात् यद्यद्व्यम
 ह्वरेत्यत्राः तिप्रसङ्ग इति वाच्यं संयोगोत्तस्य लोपश्चाः रूपः सिद्धं वहिरंगमेत रंगस्य सवचत्वात् अत्रो
 च्यते ह्रस्वत्वातिवेति वा ह्रस्वत्वावृत्तवौ तं कुरुते निजिर्जिह्वं रणो इति जिप्रत्यये दिलोपे च सति सध्वं चरिरिति
 यातन्येततः क्वापितिलोपे च वृत्तवृत्तिर्भवेति वृत्तक इत्यादावति प्रसङ्गवारणायाः यादीनामवृत्तिर्दे
 ध्यो न वाः वाः प्यवरूपस्य सत्त्वाद्दस्य लोपश्चाप्राप्नोति वाच्यं अविर्भावस्य लाक्षणकत्वात् अथ यवशो व्यु
 त्पन्नं हितत् किंच यो लोपश्चिस्वरपरत्वायेदात्मात् वहिरंगः स्वरावृत्तिपदे त्वं वाः एव च वृत्तावृत्ति
 तेषां पदोत्तस्य स्वरनिमित्तत्वाद्दसिद्धत्वं स्यादेवेति वाच्यं लोपयिष्ये वैयर्थ्यापातात् नन्वेवं च यो लोपश्चि
 अयादीनां षष्ठाविपरिणामेनां तस्य लोपश्च विधानेनाः निप्रसङ्गे रदर्शनात् एवं तद्विद्योः अथि

यउद्यतः विस्मइह गउङ्गाद्यादौ लोपशि सति संधिर्न भवति संदेध आचारभावयोरित्यादिनिर्देशात् ननु गद
तिरित्यत्र वकारस्य लोपशकस्मात् न भवति उच्यते यवस्य न विकल्पकत्वात् त्वरे इत्यस्याः तु वर्तमानत्वात् न भवति
त्वरवदित्यनेन यकारस्याः वादेश इव लोपश्च पितृत्वमः स्वेवेति वाच्यं स्वर इत्यस्या नृणां मानार्थान्नाय
स्वेव तस्य ग्रहणेनाः तिदेशिकस्याः ग्रहणात् अथवा तत्वावृत्तस्याः सेभवात् संज्ञापूर्वकं विधिरनित्य
इति यापन्नपदग्रहणमामर्श्यात् दोरेणात् एर्नोणोः नेत इत्याद्या विवर्तनं तस्य क्वावपि पदांतलाभे स
द्वेपदग्रहणस्येत्येः जनेयदेकमेव यदतत्र भवति नत्ववांतरपदभेदे सतीति तत्र गौशङ्का उद्भूः सु
राउक्तादित्यादावव्याप्रापतेः ननु अन्ते इत्येकत्वविद्वत्तया येतस्मिद्धसिति ज्ञेन सूत्रे लिंगसंख्यविव
हिते इत्युत्तरीति अत्रार्थोऽप्यपदग्रहणस्यैव प्रमाणात्वात् केचित्तु अंतःशाब्देन यत्कार्यं विधायेत सः पदांत
स्यापि क्वचिद्भवतीति तापनार्थं पदग्रहणं तेन लिङ्गसमाधावापि नावित्यादौ श्रुत्वा त्वेभस्तः सूत्रे लिंगसंख्ये
अविवक्ष्यत इत्यत्र त्वेभस्तत्वे क्वचिदिति त्रण श्विति च तापकं च पश्ये इत्यादावेकत्वविशिष्टेऽर्थे विहिते

येवं न जगत्त्रमेव किमिति लङ्कतमिति चिंत्यमिति तदपि न पददिष्टि यौस्वरग्रहणेन वज्रग्रहणेन न
 जोक्तमनित्यमित्यस्य तापितत्वेन न तमात्रस्याभ्युपयोगाभावात् चिंत्यमेव चिंत्यमिति दिक् यौ
 औपशावापदांते अत्र पदांत इति केदो नत्वपदांते इति अत्राप्यपदांतो न इत्यत्रापिः पदं इति
 उच्यते हरेर्भूतो इत्यादि सिद्धौ रस्येति सूत्रेणार्थे स्यात् पृथक् च यौ न यौः ननु यौ र्थातोः यौ वेत्यादावि
 वं वणो वणी योर्भूतो कस्मात्तेति चेद्विद्याचार उपमानादित्यादि लंगात् पदस्य ग्रन्थः पदांतः अत्रापि
 अवयवाची पदं विभक्त्येव पद्यते ग्राम्यंतः र्थः नेनेति युक्तं विभक्त्यंतमेव हि लोके प्रमुच्यते
 सर्वसूत्रेभ्यः प्रः प्रवः इत्यनवर्ततेः ननु त्वं च षष्ठाविपाशास्यते तच्च सर्वत्र तिथेः समर्थकमप्य
 चाववाद्यसमर्थकं भवति व्याख्यानात् लोपशितिविधेयं जरनिर्देशाच्च पदांते स्तित्वयादीनां विशेष
 णोक्तं तत्र पदांते स्थितानामयादीनां यंकारवकारयोर्वालोपशित्यर्थो भवति पदानुपदांते इति र्थाविशेषात्
 तदा पदांते स्थितयो रयादीनां एकारवकारयोर्लोपशित्यर्थः अथवापि फलेकस्मिन् विशेषः हरपेति चि

गद्यः प्रतीयन्नव्यः प्रसज्या रतिरिति वां जने पियत्वादिकं सः दिति विलोचने योक्तुं न वेदं दत्तं वां ते दौह
 विति विहितं सर्वणं संज्ञः सर्वणं शब्देनोच्यते कृतिमत्वात् तस्मादन्योः सर्वणं इत्यवयवार्थं गीताः प्रस
 दन्यः स्वरः प्रतीयते स्वभावाद्दिसदृशवचन इत्युक्ता शब्दः प्रतीयते उभयोर्विरुद्धत्वादस्य तस्मिन्नाश्र
 यणीये आद्यपक्ष एवाश्रयित्वं युक्तः कृत्रिमा कृत्रिमयोः कृत्रिमस्य कार्यं संप्रतियात् सजिः शुक्तमन्यस्मि
 न्सदृशेन व्याख्येयं गतिरिति न्यायाश्च न त्वः ब्राह्मणो न सो वा नोपतामित्युक्तेष्टकाद्यादिकमाः नोप
 ते किं तर्हितं त्रियः सभादिर्वास्तुपवनं प्रसज्या रतिरिति त्वं सप्रसज्यपक्षे हि अत्र न चित् सप्तमो
 वाक्यभेदश्चेति दोषः प्रामोति सर्वणं न भवतीति न भो भवति नान्वितत्वात् उक्तं दोषद्वयाभावा
 त् पण्यदासपवाश्रयित्वं युक्तः यदपिते नोक्ते एवेवं स्वयं दृष्टं तत्र क्रियतां मैवं तज्ज्ञादिष्टम
 नित्यमिति तापनायेत्वादस्य तेन पित्र्यमित्यादिसिद्धमिति तदपि न न जानिदिष्टमित्यस्य स्वरो व
 णिवर्ज इत्यनेन तापितत्वात् क्वचित्स्वरवेद्य इति कुविद्ये इति वास्यणीयस्य संभवात् यदपिते नोक्ते प

नमोऽस्तुतेन उक्तमिथानविरोधात् किंच लोकशब्देन यदि शास्त्रकृतं मन्त्रेषां वग्रहणं तर्हि किं तेन वा
वहारात् ग्रहणसिद्धिरित्येव वाच्यं व्याख्याप्रसिद्धेः अपि च उभयैषां व्यवहारग्रहे निपातानां संज्ञा
पादानामेव चोदाहरणनाकथं ज्ञातिगुणक्रियाशब्दोभयपितृत्वं व्यवहारसिद्धत्वात् तद्विशास
कृत् व्यवहारविषयवदिर्भूत्वाः केचन शास्त्राः संतिरिष्टापत्तौ तत्सूत्रप्रणयनवैयर्थ्यं केषां चिदेव शा
स्त्रानां लोकव्यवहारसिद्धत्वाभ्युपगमे लोकाच्चेष्टस्य मिद्विहितसूत्रयितंशुक्ते किंच ग्रहणं प्रमाणं
परत्वेन व्याख्यातमप्यसंगतं एवं सति हि लोकावधार्यस्य प्रतापे शास्त्रसिद्धिरित्येव व्यवहृतं किंच शा
स्त्रकृत्यवहारग्रहणसिद्धिप्रगीकारेऽप्यशास्त्रानामपित्यग्रहणसंगः यथा स्वकृत्यवहारेऽप्यशास्त्र
नामेव प्रायशो दर्शनात् तस्माच्छास्त्रकृत्यवहाराच्छ्रियसिद्धिरित्येव परतन्मसूत्रव्याख्यातेशका
तैर्किंच तत्कथनस्याभ्युपयोगो नास्तीदिकं यन्न नवसवर्णव्यपदेशः स्वस्यैव तदपेक्षयाः सवर्णैः
स्वव्यवहारादिके भविष्यन्ति सवर्णैः नैव सवर्णोदयो सकल इति सभावादिमुद्रशब्दोऽयः सवर्णैः

वतितत्पदार्थसमसद्वक्तप्रकारस्यैवाश्रयणीयत्वात् भोपिणेत्यादिमिदिसुप्रकृतिभावप्रकरणवद
तेस्यादेतत् स्वरेषकारस्यप्रथम्यात्संहिरपिप्रथमंतस्यैववक्तुमचित्तः तः सर्वोदीर्घसहस्ररुप्यादि
सूत्राणिप्रथमस्यामानिनचदधीहेत्यादौपरत्वाद्यकारः स्यात्सर्वोदीर्घइत्यस्यानवकाशात्वात्तः नचदे
त्यारित्याद्यदकाशः तथासत्यश्रुदीर्घः सहेत्येवावत्यतेकिंसवर्णग्रहेणउच्यते इदमेवज्ञापकमत्र
योपिच्यतयोभवतीनितेनकृचिदसेपिपादिर्भवतिततश्चकथितस्वरवद्यकारइतिसिद्धेः पक्षेपस
सर्वोन्नचपरोलोणरतिकातंत्रसूत्रंतवर्णग्रहणोच्यते उक्तरीत्यानिर्वाहात् नचवर्णग्रहणसर्वणग्र
हणमितिवापरिभाषणात्तेनविनाकथंनिर्वाहइतिवाच्यं समानग्रहणसर्वणग्रहणमितिवाकेव
नग्रहणसर्वणग्रहणमितिवापरिभाषणस्येचिप्रत्वात् नचाकारादावतिप्रसंगः दीर्घग्रहणात्तत्ता
धिक्याददोषः अन्यथाहसमेवपवेत्तुसर्वणइत्यपिच्यर्थेस्वरइत्येववक्तुमचित्तत्वात् नचसर्वोस्वरे
पिप्रत्यप्रसंगः तत्रविशेषणविहितेनदीर्घेणवाधात् नचदीर्घस्यावर्णोवकाशः तथासतिओःवर्णो

तदथा च तत्र होमदा न यो निमिता पेक्षाया मपराग एव निमित्ते पथा वामैत्राय गो दीयतो कंवलमे
त्यत्र मैत्रायेति एव मन्त्ररत्र निमिता पेक्षा यो सर इति संबध्यते यथा चान्यनिर्देशो निवर्तको भव
ति मैत्राय गो दीयतो चैत्राय कवल इति कंवलो गो निवर्तिकः एवमवमित्यत्रापि वकारो यकार इत्येति प्रा
चः वस्तुतस्तु शास्त्रे ननु नृतिना मोपगतं शास्त्रस्य सहशास्त्रप्रकृतवाक्यार्थे न्विताः यस्य शास्त्रोत्तर
स्याथ्याहार एव प्रकाशोत्तरस्या संभवात् न च दध्यायेत्यादौ संज्ञा गोतस्य लोभः स्यादित्याशोकं कथ्यते
स्यायेयेष्वितः वितः नृणा इत्यादि निर्देशो न पलेषु तदप्रवृत्तैर्लोपितात्वात् अस्मिद्वेवद्विरंगमेतरंग इत्य
सिद्धत्वाच्च संयोगोत्तलोपस्यैकपदाश्रितत्वेनोत्तरं गतेयकारादभेदप्रदाश्रितत्वेवद्विरंगत्वे अथाथैवद्व
होतानानर्थक्येति परिभाषया अस्याप्रत्यमिस्त्री च ईद्वयोरित्यत्रैव अपस्यात्र तदर्थं नैव तस्यापतेरनेश
यनमित्यत्रैव अपस्यात्र नयनमित्यत्रेति चेत् मैवं स्यादौ कर्तृ कार्ययोरिति निर्देशो न तस्या अनित्यत्वत्ताप
नात् नामिनो यलाः याः यः वाः वः स्वरे इति पावोः यलाः याः यः वाः वः स्वरे इति वासूत्रणीयेऽष्टसूत्रोप